

รายงานสรุปประจำปี

2566

มูลนิธิพาช้างกลับบ้าน

เพื่อโลกที่กว้างใหญ่ของช้างและผู้คน

แห่งประเทศไทย แอฟริกาใต้

อนุมัติโดยคณะกรรมการ ณ วันที่ 30 เมษายน 2567

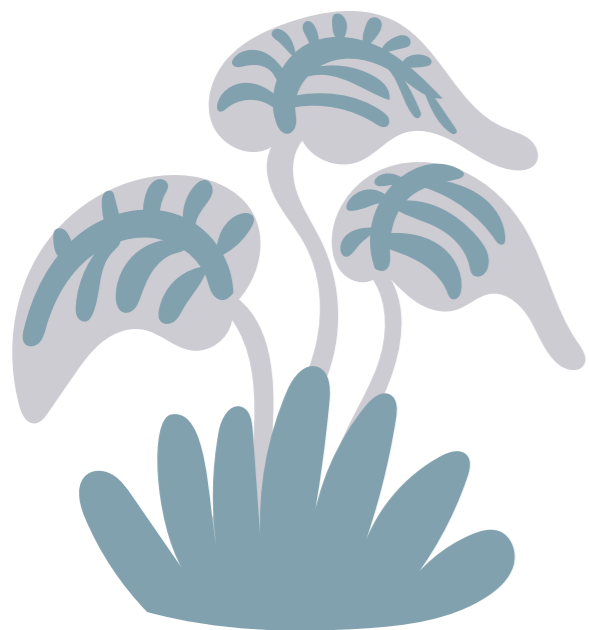
**BRING THE
ELEPHANT
HOME**

บทสรุปผู้บริหาร

มูลนิธิพาสส์กลับบ้านมีความภูมิใจที่จะนำเสนอรายงานประจำปี พ.ศ. 2566 ซึ่งเป็นปีที่มีการเติบโต การพัฒนา และความก้าวหน้าที่สำคัญในการวิจัยและการทำโครงการเพื่อการอนุรักษ์ช้างและที่อยู่อาศัยของช้าง ด้วยความตั้งใจของคณะทำงานอันประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ฟรีแลนซ์ นักเรียน อาสาสมัคร นักศึกษาฝึกงาน และสมาชิกของคณะกรรมการ ทางมูลนิธิได้ขยายขอบเขตงานให้ครอบคลุมสองพื้นที่ปฏิบัติงานในประเทศไทยและอีกหนึ่งพื้นที่ในประเทศแอฟริกาใต้ ในปี พ.ศ. 2566 ทางมูลนิธิได้เผยแพร่แผนยุทธศาสตร์ พ.ศ. 2566 - 2570 โดยนำเสนอข้อมูลเชิงลึกอย่างละเอียดเกี่ยวกับเป้าหมายระยะยาวของเราในอีกหลายปีข้างหน้า

เพื่อยกระดับการพัฒนากระบวนการจัดการภายในขององค์กรที่กำลังเติบโตของเราในปี พ.ศ. 2566 เราได้ลงทุนในการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ ในประเทศเนเธอร์แลนด์ด้วยการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิสองท่านจากหน่วยงานด้านงานสาธารณสุขระหว่างประเทศและการเงินมาเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการมูลนิธิ โดยคณะกรรมการชุดปัจจุบันนี้ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์สูงชาวดัตช์จำนวน 5 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญอิสระจำนวน 2 ท่านที่เป็นคณะกรรมการผู้ตรวจสอบ สำหรับการดำเนินงานในประเทศไทย เราได้ร่วมมือกับ Mazars (Thailand) Ltd. เพื่อบริหารจัดการงานด้านบัญชีเงินเดือนของพนักงานและประกันสังคม

ภายหลังการขึ้นทะเบียนที่จังหวัดเชียงใหม่เป็นระยะเวลาหลายปี ทางมูลนิธิได้จดทะเบียนอย่างเป็นทางการที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อต้นปี พ.ศ. 2566 ตามมาด้วยการเยี่ยมชมสำนักงานใหญ่มูลนิธิพาสส์กลับบ้าน โดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ณ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และที่สำนักงานโครงการ ณ

หมู่บ้านรวมไทย ซึ่งในเวลาต่อมาสำนักงานโครงการมูลนิธิพาสส์กลับบ้าน ณ หมู่บ้านรวมไทย อำเภอ กุยบุรี จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ก็ได้รับการจดทะเบียนอย่างเป็นทางการในฐานะสำนักงานโครงการ จึงทำให้ขั้นตอนการขอใบอนุญาตการทำงาน วิซ่า และเอกสารทางราชการ ได้รับความร่วมมือมากยิ่งขึ้น ในปี พ.ศ. 2566 เราได้เปลี่ยนไปใช้ระบบบัญชีออนไลน์สำหรับการทำบัญชีตามมาตรฐานของมูลนิธิในประเทศไทย ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากคณะทำงานด้านบัญชีที่มีทักษะ ซึ่งเป็นผู้ดูแลระบบการเงินของเราและช่วยเหลือในด้านการจัดทำรายงานทางการเงิน ด้วยเหตุนี้ จากปี พ.ศ. 2567 สิ่งนี้จะช่วยให้เราสามารถบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการดำเนินโครงการในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การเติบโตของมูลนิธิพาสส์กลับบ้านยังเห็นได้ชัดจากการที่สำนักงานมีขนาดเล็กและสะดวกสบายของทางมูลนิธิในชุมชนรวมไทยเติบโตเร็วกว่าที่คาดไว้อย่างเห็นได้ชัด เรายังสามารถหาที่พักสำหรับทีมงานของมูลนิธิอีก 2 คน ในหมู่บ้านรวมไทย และยังมีแผนการพัฒนาและปรับปรุงสำนักงานโครงการครั้งใหญ่ในอนาคต พื้นที่สำนักงานแห่งใหม่ของเราเต็มไปด้วยความคึกคักและชีวิตชีวา และยังคงมีการปรับปรุงอาคารสำนักงานโครงการอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่สะดวกสบายและสร้างแรงบันดาลใจให้แก่คณะทำงานของเรา

ในแง่ของโครงการ มูลนิธิพาสส์กลับบ้านมีความคืบหน้าอย่างมาก ในปี พ.ศ. 2566 โดยเฉพาะโครงการที่เกิดขึ้นในประเทศไทย อันมีโครงการตั้มย่า เป็นโครงการที่ใหญ่ที่สุด เราศึกษาพลวัตระหว่างช้างป่าและพืชผลในพื้นที่ที่อยู่ติดกับเขตพื้นที่คุ้มครอง จากการใช้กล้องดักถ่ายภาพในแปลงเกษตรที่ช้างชอบบริโภค อย่าง ไร่สัปะรด และพืชที่ดึงดูดช้างให้บริโภคต่ำกว่า อย่างเช่น ตะไคร้ พริก ข่า เราได้รวบรวมข้อมูลที่มีค่าสำหรับการพัฒนาแนวทางการปฏิบัติทางการเกษตรที่ยั่งยืนที่สามารถส่งเสริมการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับช้าง และส่งเสริมโครงการตั้มย่าในเครือข่ายเกษตรกร เราจึงให้การสนับสนุนในจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนกุยบุรี แพร์เทรด เพื่อแสดงถึงเครื่องหมายการค้าที่เป็นธรรมในอำเภอกุยบุรี โดยการเปิดตัวโครงการ เราได้มีการให้กู้ยืมสินเชื่อขนาดเล็ก (Microloan) และการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะและองค์ความรู้ให้กับเกษตรกร โดยอีกทั้งยังได้จัดซื้อเครื่องสกัดน้ำมันหอมระเหย ก็มีมีส่วนช่วยในส่งเสริมความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจของโครงการ แม้จะมีอุปสรรคมากมายที่เราต้องก้าวผ่าน เช่น ภัยแล้งที่เลวร้ายที่สุดในรอบ 20 ปี ความพยายามของเราแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนไปปลูกพืชทางเลือกแบบค้อยเป็นค้อยไป ซึ่งสามารถเพิ่มความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของเกษตรกรได้ โดยได้ความร่วมมือกับ Trunks & Leaves ประเทศศรีลังกา และการสนับสนุนทางการเงินจาก United

States Fish and Wildlife Services (USFWS) จากประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้เราสามารถดำเนินโครงการนี้ได้ในระดับที่ใหญ่ขึ้นและยังขยายไปยังหมู่บ้านใกล้เคียงได้อีกด้วย การเยี่ยมชมจาก Trunks & Leaves และ USFWS ที่ชุมชนบ้านรวมไทย อันมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและดูการทำงานของเรานับเป็นโอกาสที่ดีในการประเมินความคืบหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการพูดคุยกับเกษตรกรในท้องถิ่น ที่พูดถึงความสำคัญของโครงการต่ออนาคตของชุมชน

ในแง่ของกิจกรรมการอนุรักษ์ เราได้บรรลุผลลัพธ์สูงสุดเท่าที่เคยมีมา โดยมูลนิธิพาสส์กลับบ้านดำเนินงานกิจกรรมการศึกษาการอนุรักษ์เพื่อการเรียนรู้การดำรงอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับช้าง ต่อโรงเรียนและองค์กรอาสาสมัครในประเทศไทย และนำนักเรียนกว่า 600 คน มามีส่วนร่วมเชิงรุกกับโครงการมูลนิธิพาสส์กลับบ้าน กิจกรรมเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการสนับสนุนด้านการเงินแก่ชุมชนท้องถิ่นและสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการอนุรักษ์ช้างและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาคชุมชน ไฮไลท์อีกประการหนึ่งคือการมีส่วนร่วมในงานสัมมนาทางวิชาการ หรือที่เรียกว่า “International Elephant Conservation & Research Symposium” ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีคณะทำงานของมูลนิธิพาสส์กลับบ้านทั้งหมด 7 คน เข้าร่วมการสัมมนา มี 4 คนเป็นวิทยากร และมี 1 คนได้รับรางวัลในฐานะผู้นำเสนอโครงการวิจัยที่ดีที่สุด

ในประเทศแอฟริกาใต้ เราได้จัดการสำรวจภาคสนามที่ประสบความสำเร็จ 2 ครั้งใน Kariega Game Reserve โดยมีผู้เข้าร่วมการวิจัย 12 คน โดยพื้นที่อนุรักษ์นี้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการขยายพื้นที่อาศัยของช้างป่าโดยการถอดรื้อรั้วกันระหว่างเขตป่าสงวนในบริเวณรอบ ๆ เพื่อขยายพื้นที่อยู่อาศัยของช้าง พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลการเคลื่อนย้ายประชากรช้างป่า ด้วยการใช้ปลอกคอจีพีเอส (GPS Collar) รวมถึงการสังเกตพฤติกรรมช้างป่าและการวิเคราะห์ตัวอย่างจากมูลช้าง เราสามารถตรวจสอบผลกระทบของการขยายที่อยู่อาศัยนี้ต่อสถานะความเป็นอยู่ของช้าง แนวทางนี้สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญโดยแสดงถึงผลลัพธ์จากการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่อยู่อาศัยนั้น จะส่งผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมและสุขภาพช้างอย่างไร

ในผลงานทางวิชาการ เราได้เขียนวารสารทางวิทยาศาสตร์ 2 ฉบับ เกี่ยวกับงานของเราในปี พ.ศ. 2566 โดย A study in the Dinokeng Game Reserve on the relationship between the reserve and the local community ได้ถูกตีพิมพ์ใน The Journal Diversity และ A study on the consequences for elephant well-being of using LoRa GPS collars ได้ถูกตีพิมพ์ใน The Journal Pachyderm โดยมีสมาชิกในคณะทำงานหลายคนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอกในปี พ.ศ. 2566

เรามีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งกับความสำเร็จที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2566 และเตรียมความพร้อมต่อสิ่งที่เราสามารถพัฒนาและทำงานร่วมกันได้ต่อไป ในปี 2567 เราขอขอบคุณทุกท่าน รวมถึงอาสาสมัคร ผู้บริจาค พันธมิตร มหาวิทยาลัย และบุคลากร รวมทั้งหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งหมดที่ได้ทำงานร่วมกันมา และการมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมืออันมีความหมายของคุณคน

ส่วนตัว ดิฉันภูมิใจที่จะเรียนให้ทุกท่านทราบว่าในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่ผ่านมา ฉันได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกจาก University of KwaZulu-Natal ซึ่งถือว่าเป็นก้าวสำคัญในชีวิตของฉัน งานวิจัยของฉัน มุ่งเน้นไปสู่การปรับสมดุลต่อการอนุรักษ์ช้างให้สอดคล้องกับแรงจูงใจทางสังคม เพื่อให้ฉันอยู่ในสถานะที่ดีขึ้นสำหรับการขับเคลื่อนการทำงานเพื่อการอนุรักษ์ช้าง ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ปีนี้จะเป็นอีกปีที่เราร่วมกันขับเคลื่อนและสร้างอนาคตที่ดีของช้างและผู้คน และก้าวเข้าสู่ปีที่ 20 ของการดำเนินงานของมูลนิธิพาสส์กลับบ้านร่วมกัน

อั่งต้วนเต วาน เดอ วอเตอร์
ประธานกรรมการมูลนิธิพาสส์กลับบ้าน
เขียน ณ เดือนเมษายน พ.ศ. 2566 ประเทศแอฟริกาใต้

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร	2
สารบัญ	4
1. มูลนิธิช้างกลับบ้าน (BRING THE ELEPHANT HOME)	5
พันธกิจ	5
วิสัยทัศน์	5
คุณค่า	5
เป้าหมายเพื่อมุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงบวกอย่างยั่งยืน	5
2. ข้อมูลทางสถิติและตัวชี้วัดที่สำคัญของการดำเนินงานมูลนิธิช้างกลับบ้าน ปี 2566	6
3. โครงการที่กำลังดำเนินอยู่	7
โครงการต้มยำ (Tom Yum Project)	7
โครงการ Bee the Change	8
งานวิจัยในประเทศไทย	9
โครงการการวิจัยเพื่อศึกษานิเวศวิทยาช้างป่าและความเป็นไปได้ในการคืนช้างสู่ธรรมชาติ	10
งานวิจัยในประเทศแอฟริกาใต้ และการอุปการะเลี้ยงดูช้าง	10
กิจกรรมการศึกษาเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ช้างเอเชีย	11
ความร่วมมือทางด้านงานวิชาการ	12
4. การสื่อสาร	13
5. องค์กร	14
6. รายงานทางการเงินมูลนิธิช้างกลับบ้าน	15

1. มูลนิธิช้างกลับบ้าน (BRING THE ELEPHANT HOME)

มูลนิธิช้างกลับบ้านอุทิศการทำงานเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของช้างแอฟริกาและช้างเอเชีย เพื่อส่งเสริมความยืดหยุ่นทางสังคมและนิเวศวิทยาในชุมชนเพื่อการดำรงอยู่ร่วมกันระหว่างผู้คนและช้าง และมุ่งมั่นการทำงานเพื่อโลกที่ทั้งช้างและผู้คนสามารถเติบโตไปด้วยกันได้ เราได้ริเริ่มและให้การสนับสนุนโครงการที่สอดคล้องและเสริมสร้าง 3 เสาหลักที่เรามุ่งเน้นคือ ช้าง ผู้คน และสิ่งแวดล้อม ด้วยแนวทาง 'One Well-Being' เราได้ส่งเสริมความสัมพันธ์ของ 3 สิ่งนี้ ด้วยระบบการให้ข้อเสนอแนะและการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกเพื่อนำไปสู่การดำรงอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติระหว่างผู้คนกับช้าง

หลากหลาย ความเสมอภาคเท่าเทียม การเห็นอกเห็นใจ และการสร้างการเปลี่ยนแปลง

เป้าหมายเพื่อมุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงบวกอย่างยั่งยืน

- การอนุรักษ์ พื้นฟู ชยาย และปกป้องถิ่นที่อาศัยของช้างป่าด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่น ภาคีเครือข่าย และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง
- ออกแบบ ดำเนินการ ทดสอบ และส่งเสริมการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืนต่อการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับช้างที่เอื้อประโยชน์นิเวศวิทยา สังคม และเศรษฐกิจ
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ธรรมชาติและเพิ่มขีดความสามารถให้กับชุมชนในท้องถิ่น
- สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับความสำคัญต่อการอนุรักษ์ช้างป่า ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- มีส่วนร่วมในการเพิ่มพูนองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้เห็นถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติอย่างเท่าเทียมและยั่งยืน

พันธกิจ

เพื่อเพิ่มโอกาสการอยู่รอดของช้างป่า และมุ่งสู่การสร้างสภาพแวดล้อมที่คนกับช้างสามารถพึ่งพา และเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

วิสัยทัศน์

การอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับช้างอย่างมีความหมาย

คุณค่า

เรามุ่งหวังที่จะสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดกว้าง ต้อนรับทุกความแตกต่าง

ตัวชี้วัดที่สำคัญของ BTEH ประจำปี 2566

กิจกรรมการศึกษาการอนุรักษ์ หมู่บ้านรวมไทย

- 586** จำนวนนักเรียนที่มาเข้าร่วมทำกิจกรรม
- 11** ความหลากหลายของผู้คน
- 50** จำนวนค่าเฉลี่ยของชุมชนท้องถิ่นที่ได้รับประโยชน์จากกิจกรรม

BEE THE CHANGE หมู่บ้านรวมไทย

- 50** สมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงชันโรงและผึ้งโพรงไทย
- 3** โมเดลของร้วผึ้งธรรมชาติ เพื่อใช้เป็นแนวกันชน
- 3** ตัดตั้งสารเคมีของผึ้ง "ฟิโรโมน" ของ ร้วผึ้งธรรมชาติ

โครงการต้มยำ หมู่บ้านรวมไทย

- ฿22,788** (บาท) การซื้อผลผลิตทางการเกษตรของชุมชนท้องถิ่น
- 16** เครือข่ายของ Partner
- 11** ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นมิตรกับช้าง

งานศึกษาวิจัยช้างป่า ณ อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

- 71** การระบุพรรณสัตว์ชนิดตัวตนของช้างป่า
- 481** คลังรูปภาพของช้างป่า
- 49** วันเก็บข้อมูลพฤติกรรมช้างป่า
- 131** การสังเกตพฤติกรรมช้างป่า

เรื่องราวที่สำคัญของมูลนิธิช้างกลับบ้าน

- ก่อตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนของโครงการพิชทางเลือก
- เปิดตัวโครงการ BEE THE CHANGE
- เกษตรกรกลุ่มแรกเริ่มปลูกพิชทางเลือก
- ขยายสำนักงานโครงการภาคสนามของมูลนิธิช้างกลับบ้าน
- เปิด "สินเชื่อ" เพื่อการเริ่มต้นปลูกพิชทางเลือกให้กับเกษตรกร
- การศึกษาวิจัยโครงการพิชทางเลือกคสรอบ 2 ปี (USFWS)
- งานวิจัยนิเวศวิทยาและพฤติกรรมช้างป่า อช.กุยบุรีครบรอบ 2 ปี
- เพิ่มสมาชิกทีมงานทั้งหมด 10 คน!
- ถอนการติดตั้งร้วในพื้นที่เขตอนุรักษ์สัตว์ป่า Kariega
- ขยายขอบเขตถิ่นที่อาศัยของช้างป่าในแอฟริกาใต้
- วิเคราะห์ประชากรช้างป่าในกลุ่มป่าแม่ปิง - อมก้อยได้เสร็จสิ้น!

โครงการพิชทางเลือก หมู่บ้านรวมไทย

- 10** จำนวนเกษตรกรที่เริ่มปลูกพิชทางเลือก
- 40** จำนวนกล้องดักถ่ายที่ติดตั้งในพื้นที่แปลงเกษตร
- 113** จำนวนครั้งของการสังเกตพฤติกรรมช้างป่าในพื้นที่แปลงเกษตร

งานศึกษาวิจัยช้างป่า กลุ่มป่าแม่ปิง - อมก้อย ประเทศไทย

- 1484** กองมูลช้าง นับความหนาแน่นของกองมูล
- 321** ระยะทาง (กิโลเมตร) การเดิน Line Transect
- 20** การติดตั้งกล้องดักถ่าย (ตัว)
- 251** การสังเกตการณ์ประชากรช้าง

งานศึกษาวิจัยช้างป่า ณ ประเทศแอฟริกาใต้

- 336** จำนวนข้อมูลในการสังเกตพฤติกรรมช้าง
- 58** (ตัว) ช้างที่ถูกระบุพรรณสัตว์
- 17** เดือนที่ช้างมีการเคลื่อนย้ายฝูง
- 16** จำนวนผู้เข้าร่วมโปรแกรมการวิจัย

บทความทางวิชาการและการเผยแพร่

- การนำเสนองานวิจัย 4 ผลงานที่ IEF 2023
- Pachyderm (Vol. 24), 2023
- ผู้เชี่ยวชาญด้านช้างแอฟริกา ปี 2566
- การจัดงานอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมศักยภาพชุมชนทั้งหมด 5 ครั้ง
- f** 6.9K ผู้ติดตาม
- 📷** 16K ผู้ติดตาม

3. โครงการที่กำลังดำเนินอยู่

บทนี้จะเป็นการอธิบายถึงโครงการศึกษาวิจัยที่กำลังดำเนินอยู่ในประเทศไทย อาทิเช่น โครงการต้มยำ (Tom Yum Project) และโครงการผึ้งเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Bee The Change) รวมถึงโครงการวิจัยเพื่อศึกษาชีววิทยาช้างป่าและความเป็นไปได้ที่จะคืนช้างสู่ธรรมชาติ และโครงการวิจัยในประเทศแอฟริกาใต้ โดยอธิบายว่าโครงการเหล่านี้มีส่วนช่วยให้บรรลุเป้าหมายของเราในปี พ.ศ. 2566 อย่างไร

โครงการต้มยำ (Tom Yum Project)

โครงการต้มยำ Tom Yum Project มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนเกษตรกรในการเพาะปลูกพืชที่ดึงดูดช้างให้บริโภคต่ำกว่าพืชทั่วไป อาทิเช่น พริก ตะไคร้หอม ตะไคร้ ช่า มะนาว มะกรูด และพืชสมุนไพรชนิดต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบการปรากฏตัวและพฤติกรรมของช้างป่าที่เข้ามาหากินในพื้นที่เกษตรกรรมใกล้แนวเขตป่าอุทยานแห่งชาติกุยบุรี เราได้ทำการทดลองโดยติดตั้งกล้องดักถ่ายหลายครั้ง ในปี 2566 โดยนักวิจัยระดับปริญญาเอกของเรา คุณไทเลอร์ นักเคิลส์ ได้ติดตั้งกล้องดักถ่ายทั้งหมด 36 ตัวในพื้นที่แปลงเกษตร 18 แห่ง โดยที่พื้นที่แปลงเกษตรครึ่งหนึ่งได้ปลูกพืชชนิดดั้งเดิม เช่น สับปะรด และอีกครึ่งหนึ่งเป็นแปลงตะไคร้และตะไคร้หอม ที่ดึงดูดช้างให้บริโภคน้อยกว่า ผลการวิจัยแสดงให้เห็นข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการแสดงออกทางพฤติกรรมของช้างป่าในพื้นที่แปลงเกษตรของชุมชนท้องถิ่น และความชื่นชอบที่เจาะจงบริโภคสับปะรด นอกจากนี้ เรายังรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพื้ดแปลงเกษตร ประเภทของพืชผล สภาพภูมิอากาศ ช้างขึ้นช้างแรม และการปรากฏตัวของช้างในระหว่างการเก็บข้อมูลแต่ละครั้ง

เพื่อพัฒนาห่วงโซ่พิชทางเลือกที่ยั่งยืน เราได้ริเริ่มกระบวนการรับรองการค้าที่เป็นธรรม หลังจากเยี่ยมชมแปลงเกษตรตัวอย่าง การค้า

ที่เป็นธรรม ในจังหวัดศรีสะเกษและเยี่ยมชมการตรวจสอบจาก Fairtrade Thailand ณ ชุมชนบ้านรวมไทย กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กุยบุรีแฟร์เทรด ได้ก่อตั้งขึ้นและเริ่มดำเนินการ โดยเน้นย้ำถึงการเปลี่ยนแปลงถึงความยั่งยืนของโครงการและอิสรภาพทางการเงิน ในช่วงฤดูร้อนปี พ.ศ. 2566 การรวบรวมข้อมูลทางนิเวศวิทยาได้เริ่มมีขึ้น โดยมุ่งเน้นที่การประเมินความหลากหลายและความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังในไร่สับปะรดและทุ่งนาด้วยพิชทางเลือก ในเดือนกันยายน พ.ศ. 2566 เราได้ให้การสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนด้วยการระดมทุนซื้อเมล็ดพันธุ์สำหรับการเปิดตัวโครงการโมโครเครดิต เพื่ออำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนผ่านสำหรับเกษตรกรในท้องถิ่นไปสู่การปลูกพิชทางเลือกที่ยั่งยืน โดยเกษตรกรสามารถยื่นขอสินเชื่อรายย่อยจากวิสาหกิจชุมชนซึ่งจะชำระคืนเมื่อมีการขายพิชทางเลือก ด้วยการขายแบบเป็นธรรม โดยวิสาหกิจชุมชนจะได้รับเบี้ยประกันภัย ซึ่งสามารถนำไปลงทุนในการพัฒนาชุมชนได้ ในปี พ.ศ. 2566 เกษตรกร 12 รายแรกเปลี่ยนมาใช้ตะไคร้และช่า ซึ่งเราได้ตั้งเป้าที่จะพัฒนาการพิสูจน์แนวคิดในลำดับต่อไป

ตลอดโครงการ เราได้จัดเวิร์คช็อปและฝึกอบรมต่างๆ เพื่อสร้างความรู้และทักษะให้กับเกษตรกร ไฮไลท์สำคัญของงานนี้คือเวิร์คช็อป Theory of Change ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับชั้นปริญญาเอกของ คุณไทเลอร์ นักเคิลส์ การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ได้รับการประเมินความพึงพอใจในระดับสูงอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับสถานะของโครงการ โดยสร้างแรงจูงใจของผู้เข้าร่วมในการดำเนินโครงการปลูกพิชทางเลือกเพิ่มขึ้นโดยประมาณ ซึ่งบ่งชี้ถึงผลกระทบในเชิงบวกและความมั่นใจในการเปลี่ยนไปใช้การปลูกพิชทางเลือก การรับฟัง ปรับปรุง และพัฒนาจากความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมที่เกิดขึ้นในระหว่างการประชุม

ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นมิตรกับช้างและสิ่งแวดล้อมโดยผลิตจากพืชทางเลือก มีจำหน่ายในต่างประเทศผ่านเว็บไซต์ของ Elephant & Co. และในประเทศไทยโดยร้านค้าปลีก 16 ราย (เช่น ร้านอาหาร มังสวิรัต ร้านค้าออร์แกนิก และ Refill station) ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2566 เราสามารถซื้อและติดตั้งเครื่องสกัดน้ำมันหอมระเหย ได้ด้วยการสนับสนุนของ U.S. Fish and Wildlife Service ทำให้สมาชิกในชุมชนสามารถเพิ่มการผลิตและผลกำไรด้วยการสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่ามากขึ้นในหมู่บ้าน

โครงการในระยะแรกได้เผชิญกับความท้าทายที่สำคัญสองประการ ประการแรกคือ ชุมชนรวมไทยได้ประสบกับภัยแล้งที่เลวร้ายที่สุดในรอบ 20 ปี ซึ่งทำให้การเปลี่ยนไปใช้พืชทางเลือกมีความท้าทายเป็นอย่างมาก ประการที่สองคือความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกษตรกรพึ่งพาการปลูกพืชเชิงเดี่ยวเป็นหลัก ในระหว่างการประชุมวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรได้ชี้แจงอย่างชัดเจนว่าพวกเขาชอบแนวทางแบบค่อยเป็นค่อยไปเพื่อลดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจและสังคมที่อาจเกิดขึ้น ดังนั้น ในระยะแรก จึงมีเพียงเกษตรกรที่เต็มใจที่จะเป็นผู้ริเริ่มเท่านั้นที่เป็นผู้เข้าร่วมโครงการ โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมีชีวิตทางนิเวศวิทยาและเศรษฐกิจของพืชทางเลือกใหม่เป็นกลุ่มแรก เพื่อให้แน่ใจว่าจะได้รับผลตอบแทนทางการเงินที่เพียงพอ โดยเป้าหมายจะมุ่งเน้นการขยายแนวทางการปลูกพืชทางเลือกในหมู่บ้านรวมไทยในระยะที่ 2 เริ่มในปี พ.ศ. 2567 และขยายไปยังหมู่บ้านย่านซื่อ ซึ่งเป็นหมู่บ้านใกล้เคียงที่ชุมชนท้องถิ่นให้ความสนใจเข้าร่วมโครงการ

โครงการ Bee the Change

ในปี พ.ศ. 2566 โครงการ Bee the Change ในหมู่บ้านรวมไทยนั้นได้มีการพัฒนารูปแบบและการศึกษาร่วมกันชน โดยความร่วมมือกับศูนย์วิจัยผึ้งเมืองและแมลงผสมเกสร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และดร. มาร์ค โรด จาก The University of Hawaii at Mānoa ที่ได้ออกแบบการทดลองที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของแมลงผสมเกสรพื้นเมืองทั้ง 2 ชนิด ได้แก่ ผึ้งโพรงสายพันธุ์เอเชีย (Apis cerana) และ ชันโรง (Stingless Bee) รวมถึงการผสมกลืนฟีโรโมนที่เป็นสารเตือนภัยของผึ้งในการส่งสัญญาณเพื่อปกป้องรังในกรณีที่มีภัยคุกคามจากสิ่งรบกวน นอกจากนี้ยังมีการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อทำแผนที่อย่างมีส่วนร่วม (Participatory Mapping Exercise) ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ และเจ้าหน้าที่เผ่าร้างช้างป่าจากอุทยานแห่งชาติกุยบุรี และสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจคนเลี้ยงผึ้งโพรงและชันโรงไทย ณ หมู่บ้านรวมไทย ซึ่งการใช้แผนที่ดังกล่าวเพื่อประเมินพื้นที่การศึกษารอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติกุยบุรีนี้ ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถระบุพื้นที่ที่มักพบเห็นการปรากฏตัวของช้างป่าในพื้นที่เกษตรกรรมของชุมชนได้ การทำแผนที่เบื้องต้นนี้ได้สร้างองค์ความรู้ท้องถิ่นที่สำคัญ และนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานในพื้นที่การ

ศึกษา นอกจากนี้ สมาชิกผู้เลี้ยงผึ้งจากกลุ่มผู้เลี้ยงชันโรงและผึ้งโพรงไทย ณ หมู่บ้านรวมไทยยังได้ให้อรรถความรู้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับพืชที่พบเห็นผึ้งธรรมชาติ เช่น ผึ้งหลวง หรือ ผึ้งมีม พวกเขาได้ระบุพื้นที่สังเกตการณ์ที่มีผึ้งป่าอาศัยตามธรรมชาติ เพื่อให้แน่ใจว่าตรงบริเวณที่ทำการศึกษานั้น ได้ครอบคลุมเขตที่มีผึ้งอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น นี่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการประเมินศักยภาพของการใช้ผึ้งพื้นเมืองเป็นตัวช่วยในการเข้ามาของช้างป่าที่อาศัยอยู่ตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญสำหรับงานวิจัยของเรา

ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2566 ดร.อรวรรณ ดวงภักดี จากศูนย์วิจัยผึ้งพื้นเมืองและแมลงผสมเกสร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และกลุ่มวิสาหกิจผู้เลี้ยงผึ้งโพรงและชันโรง ได้ออกแบบแบบจำลองรังแนวกันชนต้นแบบและทำการทดสอบเป็นครั้งแรกเนื่องจากผึ้งเอเชียและชันโรงมีการตอบสนองและพฤติกรรมที่รายน้อยกว่าผึ้งแอฟริกาหรือผึ้งยุโรป เราจึงได้พัฒนาแบบจำลองรังผึ้งธรรมชาติแบบสปริงที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อกระตุ้นผึ้งให้มีการตอบ

สนองมากขึ้นในขณะที่มีช้างป่าสัญจรไปมาบริเวณนั้นในเวลากลางคืน โดยสปริงที่ถูกติดตั้งอยู่ใต้รังผึ้งนั้น จะทำให้รังเกิดการเคลื่อนไหวเมื่อตัวช้างนั้นสัมผัสกับเชือกที่ผูกไว้บริเวณโดยรอบ นอกจากนี้ โมเดลนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อการทำไร่ทำสวนตามบริบทของประเทศไทย ซึ่งไม่มีรั้วขนาดใหญ่ล้อมรอบ แต่เป็นการนำรังผึ้งเป็นกลุ่มไปวางไว้บริเวณนั้น เรามุ่งมั่นที่จะทดสอบการออกแบบนี้เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการที่ดีที่สุดในการกระตุ้นให้ผึ้งเอเชียจับกลุ่มกันและลดพฤติกรรมการละทิ้งรังในท้ายที่สุด อีกทั้งยังมีการติดตั้งกล้องดักถ่ายเพื่อสังเกตพฤติกรรมของช้างป่า โดยจะติดตั้งรั้วผึ้งแนวกันชนดังกล่าวทั้งหมด 6 พื้นที่การศึกษา และได้เริ่มต้นอย่างเป็นทางการแล้ว จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2567

งานวิจัยในประเทศไทย

จากการวิจัยเกี่ยวกับช้างป่าในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี ณ ประเทศไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานศึกษาของ คุณเอฟ โอเวน เราได้พบเห็นช้าง

ทั้งหมด 71 ตัวและจำแนกภาพถ่ายช้างเหล่านี้ได้ 481 ภาพในฐานข้อมูลทะเบียนช้างป่าของเรา การศึกษาพฤติกรรมช้างป่าซึ่งดำเนินการโดยนักวิจัยระดับปริญญาเอก คุณบรู๊ค พริสโวลด์ ได้ให้ข้อมูลเชิงลึกอันมีค่าเกี่ยวกับวิธีที่ช้างตอบสนองต่อการปรากฏตัวของนักท่องเที่ยว และผลกระทบของการปิดอุทยาน จนถึงพื้นที่หลบภัยที่อาจส่งผลกระทบต่อช้างเหล่านั้นในช่วง 49 วันของการวิจัย เธอรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมช้างป่าจากการสังเกตการณ์เป็นเวลา 14 นาที ทั้งหมด 187 ครั้งและการสังเกตเป็นเวลา 5 นาที ทั้งหมด 109 ครั้ง ผลการศึกษาเบื้องต้นแสดงให้เห็นว่า การพบเห็นช้างป่าลดลงทันทีหลังจากการที่อุทยานแห่งชาติกลับมาเปิดอีกครั้ง จากนั้นช้างก็จะทยอยกลับคืนสู่พื้นที่เปิดโล่งที่นักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล และยังเป็นภาระหนักยิ่งยวดที่มีต่อการปรับพฤติกรรมที่เพิ่มความหนาแน่นต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติได้มากกว่าตัวเมียและลูกช้างอย่างไร จากผลการศึกษาจะสมารถนำไปสู่การพัฒนาข้อควรปฏิบัติ และกฎระเบียบ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สัตว์ป่าที่คำนึงถึงความเป็นอยู่ที่ดีของช้าง และยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอุทยานแห่งชาติอื่น ๆ ในประเทศไทย รวมถึงประเทศที่มีช้างป่าปรากฏตัวให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสพบเห็น

โครงการการวิจัยเพื่อศึกษานิเวศวิทยาช้างป่าและความเป็นไปได้ในการคืนช้างสู่ธรรมชาติ

ด้วยการสนับสนุนขององค์การพิทักษ์สัตว์แห่งโลก (World Animal Protection) เราจึงริเริ่มโครงการวิจัยในประเทศไทยเพื่อค้นหาพื้นที่ที่มีช้างป่าเป็นจำนวนน้อย โดยเราได้กำลังตรวจสอบประเมินศักยภาพในการเพิ่มความหลากหลายทางพันธุกรรมและปกป้องประชากรช้างที่มีจำนวนลดน้อยลงด้วยการ ‘ฟื้นฟู’ ช้างเอเชีย ซึ่งหมายถึงการนำช้างเลี้ยงกลับคืนสู่ถิ่นที่อาศัยธรรมชาติของพวกเขา การวิเคราะห์ของเราระบุว่าภูมิภาคในภาคเหนือของประเทศไทยเป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่สุดในภูมิภาคนี้ประกอบด้วยพื้นที่คุ้มครองห้าแห่งซึ่งครอบคลุมพื้นที่กว่า 1,875,000 ไร่ โดยมีกิจกรรมทางการเกษตรหรือการพัฒนาที่ดินอื่นๆ อันเกิดจากฝีมือของมนุษย์เพียงเล็กน้อย ในบริเวณใกล้เคียงนี้ มีความขัดแย้งระหว่างคนกับช้างอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือมีชุมชนท้องถิ่นมีทัศนคติ

ที่ดีต่อช้าง ก่อนที่เราจะสามารถยื่นข้อเสนอต่างๆ สำหรับการฟื้นฟูช้าง เราได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ที่สำคัญสองประการคือ จำนวนประชากรของช้างป่าที่มีอยู่และการประเมินความเหมาะสมของที่อยู่อาศัยเพื่อรองรับช้างมากขึ้น สำหรับการศึกษานี้จำนวนประชากรนั้น เราติดตั้งกล้องดักถ่ายจำนวน 20 ตัว และประเมินความหนาแน่นของมูลช้าง การศึกษาความเหมาะสมของที่อยู่อาศัย รวมถึงการเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่อนุรักษ์ที่ช้างป่าใช้ประโยชน์น้อย และพื้นที่ที่ช้างป่าใช้ประโยชน์มาก ด้วยบทบาทของช้างในฐานะ กุญแจหัวใจระบบนิเวศ (Key stone species) เราเชื่อมั่นที่จะแสดงให้เห็นว่า การเพิ่มจำนวนประชากรช้างป่าเป็นประโยชน์ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ในขณะที่เดียวกัน เราก็ต้องการแสดงให้เห็นว่าการสูญเสียช้างอาจส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ นอกจากนี้ เรายังทำการประเมินพฤติกรรมและสภาพความเป็นอยู่ที่ดีของช้างเลี้ยง ว่าตัวใดเป็นตัวเลือกที่มีความเหมาะสมในการนำกลับคืนสู่ธรรมชาติมากที่สุด ด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรมและพลวัตของกลุ่ม การสังเกตเบื้องต้นในหมู่บ้านและชุมชนดั้งเดิมที่เลี้ยงช้างและศูนย์การท่องเที่ยวช้างแสดงให้เห็นว่า ช้างที่เราสังเกตเห็นในหมู่บ้านดั้งเดิมซึ่งมักมีที่ตั้งในพื้นที่ป่า มีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์ที่จำกัดนั้น และมีการแสดงพฤติกรรมที่ใกล้เคียงกับช้างป่ามากขึ้น อย่างไรก็ตาม เรายังจำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อตรวจสอบผลลัพธ์เหล่านี้ในอนาคต

งานวิจัยในประเทศแอฟริกาใต้ และการอุปการะเลี้ยงดูช้าง

ในปี พ.ศ. 2566 การวิจัยของเราใน Kariega Game Reserve ในแอฟริกาใต้ยังคงดำเนินต่อไป โดยร่วมมือกับฝ่ายบริหารของเขตอนุรักษ์ นักนิเวศวิทยาจาก Kariega Foundation และ Elephant Reintegration Trust ร่วมกับนักศึกษาระดับปริญญาเอก คุณบรู๊ค พริสโวลด์ โดยเรากำลังทำการศึกษผลกระทบจากการขยายที่อยู่อาศัยที่มีต่อความเป็นอยู่ของช้าง ซึ่งก่อนหน้านี้เราได้ติดตั้งปลอกคอ LoRa GPS ให้กับช้างเพื่อใช้ในการติดตามการเคลื่อนไหว อย่างไรก็ตาม กระบวนการวิจัยนี้ ต้องเผชิญกับความท้าทายต่างๆ โดยเฉพาะในช้าง

เพศผู้ทุกตัวนั้นต้องประสบกับปัญหาปลอกคอบิดภายในระยะเวลา 5 เดือน ทำให้เกิดการระคายเคือง เราได้ทำการตรวจสอบปัญหานี้อย่างละเอียด ตีพิมพ์บทความ และถอดปลอกคอออกจากช้างตัวผู้เหล่านั้น เพื่อให้แน่ใจว่าพวกมันจะมีสวัสดิภาพที่ดี จากการแบ่งปันผลการค้นพบของเราให้กับนักวิจัยและผู้ผลิตปลอกคอรายอื่น เรายังเชื่อมั่นที่จะป้องกันปัญหาดังกล่าวในอนาคต นอกจากนี้เรายังสังเกตพฤติกรรมของช้างที่ไม่มีนิสัยสุรกรานโดยใช้แอปของ Zoomonitor และเราได้พัฒนา Ethogram สำหรับพฤติกรรมของช้างเพื่อใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมของพวกเขา นอกจากนี้เรายังรวบรวมมูลช้างเพื่อใช้วิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับกลูโคคอร์ติคอยด์ (ระดับคอร์ติซอล) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับระดับความเครียดของช้าง ด้วยสามวิธีนี้ เราเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคม ความเป็นอยู่ และการเคลื่อนไหวของช้างในขณะก่อนและหลังจากที่รั้วนั้นถูกถอดออก

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากการสำรวจภาคสนามที่เราจัดขึ้นปีละสองครั้งสำหรับผู้ช่วยนักวิจัยกลุ่มเล็ก ๆ และโครงการรับเลี้ยงช้างแอฟริกาของเรา ในปี พ.ศ. 2566 อาสาสมัครจำนวน 16 คน ได้ให้ความช่วยเหลือเราในประเทศแอฟริกาใต้ และผู้บริจาคของ Bring The Elephant Home จำนวน 49 คนเข้าร่วมโครงการอุปการะช้างแอฟริกา

กิจกรรมการศึกษาเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ช้างเอเชีย

ในปี พ.ศ. 2566 มูลนิธิช้างกลับบ้านจัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์ช้างป่าเพื่อสร้างแรงบันดาลใจทั้งสิ้น 11 กิจกรรม โดยมีนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 600 คน เป็นเวลา 57 วัน กิจกรรมเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมองค์ความรู้แก่ผู้เข้าร่วมเกี่ยวกับการ

อนุรักษ์ช้าง ความซับซ้อนมิติความขัดแย้งระหว่างคนกับช้าง และความสำคัญของการอนุรักษ์โดยชุมชนท้องถิ่นและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยมีกิจกรรม ที่สำคัญ ได้แก่ การเดินศึกษาเส้นทางธรรมชาติที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างคนกับช้าง เวิร์คช็อปทำกระดาษจากมูลช้าง การทำเสื้อมัดย้อม การทำผลิตภัณฑ์นมตำยา ชั้นเรียนทำอาหารตำยา และกิจกรรมชาฟาร์เพื่อเยี่ยมชมช้างป่าอาศัยตามถิ่นที่อาศัยของพวกเขา กิจกรรมเหล่านี้มีส่วนสนับสนุนทางการเงินแก่สมาชิกชุมชนท้องถิ่นมากกว่า 50 คน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของเราในการพัฒนาที่ยั่งยืนและส่งเสริมความยืดหยุ่นทางนิเวศวิทยา และเศรษฐกิจภายในชุมชน ด้วยการศึกษากิจกรรมมีส่วนร่วมของชุมชนผ่านกิจกรรมการอนุรักษ์ของเรา รวมทั้งสร้างความตระหนักและสร้างผลกระทบที่เป็นรูปธรรมต่อผู้เข้าร่วมและชุมชนท้องถิ่น ด้วยประเด็นด้านการอนุรักษ์ ความยั่งยืน และการอยู่ร่วมกันเป็นแกนหลัก ในเดือนธันวาคม เราได้เป็นเจ้าภาพกลุ่มอาสาสมัครพิเศษจำนวน 75 คนจาก 15 ประเทศที่เข้าร่วมกับเรา ณ ชุมชนรวมไทย โดยใน 10 วัน พวกเขาได้มีส่วนร่วมในการวิจัยพฤติกรรมช้าง และสร้างชุมชน

เสียงสะท้อนจากผู้เข้าร่วม

“การได้เรียนรู้ประสบการณ์จากคนท้องถิ่นช้างเป็นมุมมองที่เปิดกว้าง”

"เราได้เรียนรู้และสังเกตพฤติกรรมสัตว์ป่าช้างเป็นช่วงเวลาอันล้ำค่าที่หาไม่ได้ในเมือง"

“กิจกรรมต่างๆ สนุกและน่าสนใจมาก เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับชั้นโรงและการเดินสำรวจศึกษาตามเส้นทางธรรมชาติ”

“กิจกรรมต่างๆ สร้างแรงบันดาลใจให้พวกเรามาก และเป็นการพักผ่อนที่ดีจากความวุ่นวายในกรุงเทพฯ”

“กิจกรรมที่เราชื่นชอบมากที่สุดคือการทำลิโปลาบ นอกจากนี้จะได้ทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนท้องถิ่น เรายังได้ของฝากกลับไปด้วย”

“เราได้เรียนรู้วิธีการป้องกันแปลงเกษตรจากช้างป่าหลากหลายวิธีของชุมชนท้องถิ่น อีกทั้งวิธีการทำการเกษตรของที่นี่ด้วย”

ศูนย์กลางตามธรรมชาติสำหรับการศึกษาช้างและจัดแสดงผลภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น เช่น ผลิตภัณฑ์ดัมย่ำที่เป็นมิตรกับช้าง (จาก โครงการ Tom Yum Project)

ความร่วมมือทางด้านการวิชาการ

มูลนิธิช้างกลับบ้านมีความมุ่งหวังที่จะขยายขอบเขตความร่วมมือทางวิชาการของเราในประเทศไทยไปยังคณะและมหาวิทยาลัยต่างๆ ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เพื่อสร้างเครือข่ายที่แข็งแกร่งและรอบรู้เกี่ยวกับพันธกิจและโครงการต่างๆของเรา ในปี พ.ศ. 2566 เราได้ขยายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีโดยร่วมให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาสองคนและมีส่วนร่วมในการหารือกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในไทย ด้วยการนำเสนอผลงานด้านวิทยาศาสตร์ในการประชุม เราได้สร้างความสัมพันธ์มากมายซึ่งมีส่วนในการสร้างชื่อเสียงของมูลนิธิช้างกลับบ้าน โดยคุณอังตวันเตได้เข้าร่วมการประชุม ณ Southern African Wildlife Management Association คุณอังตวันเตและอาสาสมัครของเรา คุณมารีเกอ ในการประชุม EUROPARC Conference 2023 โดย และสมาชิกทีม BTEH เจ็ดคนเข้าร่วมการประชุมวิชาการการอนุรักษ์และวิจัยช้างนานาชาติ ณ จังหวัดเชียงใหม่ ในจำนวนนี้มีคำแนะนำผลงาน 4 หัวข้อ และมี 1 หัวข้อ (เอฟ โอเวน) ซึ่งได้รับรางวัลจากการเป็นหนึ่งในวิทยากรที่ดีที่สุด

ในปี พ.ศ. 2566 เราได้ให้การสนับสนุนนักศึกษาปริญญาเอก 2 ท่าน ในด้านการอำนวยความสะดวกในงานวิจัยภาคสนาม คุณบรู๊ค ฟริสโวลด์ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในหัวข้อ “the

well-being of elephants in Thailand and South Africa and the influence of tourism and management interventions” และคุณไทเลอร์ นัคเคิลส์ จาก University of Colorado Boulder ที่กำลังศึกษาในหัวข้อ “The importance of environmental justice and social equity in promoting human-elephant coexistence”

ในประเทศแอฟริกาใต้ โดยความร่วมมือกับ University of KwaZulu-Natal เราได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณค่าของช้าง ซึ่งเอาไปใช้ในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อให้การอนุรักษ์ช้างสอดคล้องกับความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์และความต้องการพื้นฐานทางสังคม การศึกษานี้ได้รับทุนจาก South African National Department of Forestry, Fisheries, and the Environment ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ National Elephant Research Strategy ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2566 คุณอังตวันเต ผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการของมูลนิธิช้างกลับบ้าน ได้รับปริญญาเอกจาก University of KwaZulu-Natal และวิทยานิพนธ์ของเธอ “[Aligning Elephant Conservation with Societal Aspirations](#)” ได้ถูกตีพิมพ์ขึ้น นอกจากนี้ มูลนิธิช้างกลับบ้านได้ตีพิมพ์วารสารวิทยาศาสตร์ 2 ฉบับ ในปี พ.ศ. 2566 ได้แก่ “[Resolving Conservation Conflicts through Shared Vision, Collective Benefits and Relevant Values in Diversity](#)” และ “[Twisting collars on male elephants in shrub terrain: animal welfare considerations for researchers, managers and manufacturers](#)” ผ่านสำนักพิมพ์ Pachyderm of the African Elephant Specialist Group

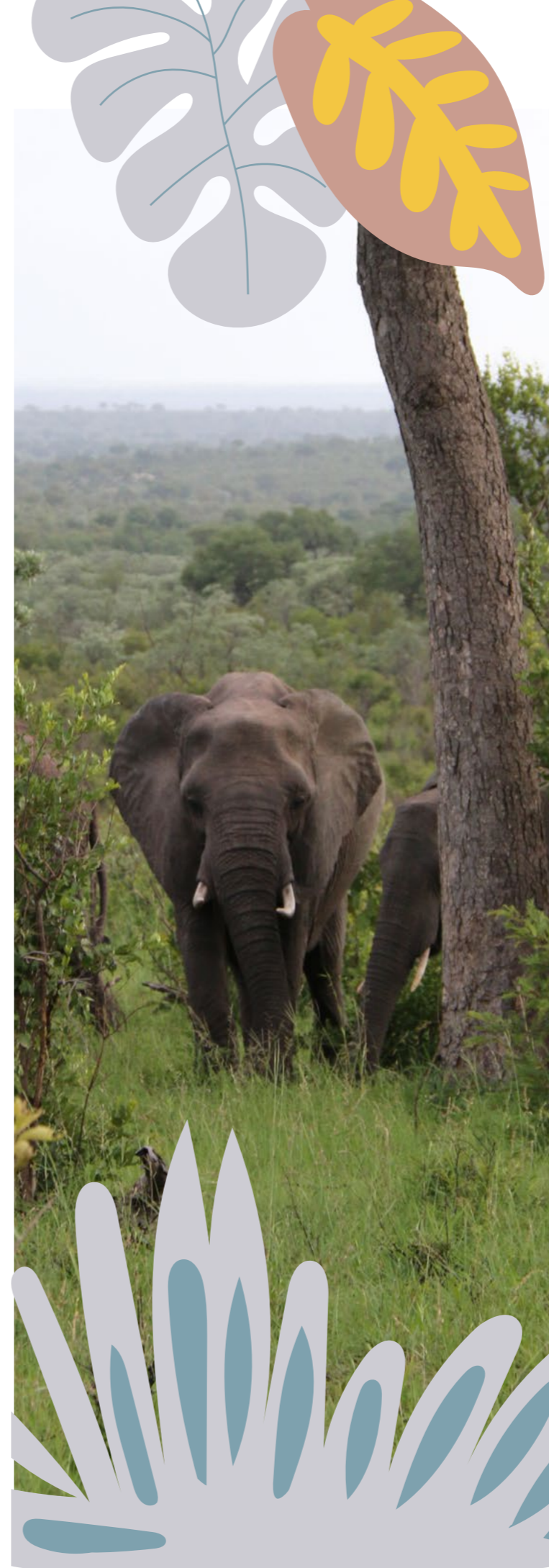
4. การสื่อสาร

การสื่อสารของมูลนิธิช้างกลับบ้านมีมุ่งเน้นเรื่องของการสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกลุ่มเป้าหมายและอาสาสมัครที่มีอยู่ทั่วโลก ด้วยภารกิจของเราจะทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายโดยมีกลุ่มเป้าหมายดังต่อไปนี้

- ประชาชนที่ให้ความสนใจ
- องค์กรที่อุทิศตนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และช้าง
- สถาบันทางการศึกษา อาทิเช่น มหาวิทยาลัย โรงเรียน นักเรียน นักศึกษา
- ชุมชนท้องถิ่น
- ผู้บริจาคและอาสาสมัครที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
- ผู้ให้ทุนสนับสนุน

ด้วยโครงสร้างพื้นฐาน ผู้บริจาค และอาสาสมัคร ที่เพิ่มมากขึ้น เราได้สื่อสารผ่านเว็บไซต์ (การอัปเดต 9 รายการที่โพสต์บนเว็บไซต์ภาษาดัตช์ในปี พ.ศ. 2566) จดหมายข่าวทางอีเมล (สมาชิกของภาษาดัตช์ 1,056 คน และสมาชิกของภาษาอังกฤษ 393 คน จดหมายข่าว 4 ฉบับ ที่ส่งในปี พ.ศ. 2566) และโพสต์ต่อเนื่องทางโซเชียลมีเดีย (ผ่านหน้า Facebook ที่มีผู้ติดตาม 6,959 คน กลุ่ม Facebook แบบสมัครสมาชิก 4,400 คน และ Instagram ที่มีผู้ติดตามถึง 16,300 คน) ภายในโครงการประกอบไปด้วยการประชุมเชิงปฏิบัติการและการประชุมเพื่อสรุปข้อมูลต่างๆในแอฟริกาใต้และประเทศไทย โดยมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับชุมชนท้องถิ่น มหาวิทยาลัย โรงเรียน และองค์กรอื่น ๆ

มูลนิธิช้างกลับบ้านได้พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ประจำปี พ.ศ. 2560 - 2570

5. องค์กร

Bring The Elephant Home เป็นมูลนิธิสัญชาติดัตช์ที่ก่อตั้งขึ้น ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547 ในเมืองวาลาร์ดิงเงิน และมีสำนักงานแห่งประเทศไทย หมายเลข ชม.211 ซึ่งก่อตั้งขึ้นในเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2550 จังหวัดเชียงใหม่

ประธานและผู้ก่อตั้งมูลนิธิพาช้างกลับบ้าน

- ดร. อังตวันต วาน เดอ วอเตอร์

รายชื่อคณะกรรมการมูลนิธิพาช้างกลับบ้าน แห่งประเทศ เนเธอร์แลนด์

- รายชื่อของคณะกรรมการในระหว่างปีที่รายงาน พ.ศ. 2566
- เบอรรี่ ยูร์ค, ประธาน
- เยอรุน โบล, กรรมการ
- ลิซเบธ สเตาเตอร์, กรรมการ
- ซาสเกีย คอร์เนลิเซน, เทรินูญิก
- ดร. ซูซาน ดอร์นัวร์ด , กรรมการ

คณะกรรมการมูลนิธิพาช้างกลับบ้าน แห่งประเทศไทย

ชื่อของคณะกรรมการในระหว่างปีที่รายงาน พ.ศ. 2566

1. ดร. อังตวันต วาน เดอ วอเตอร์ ประธานคณะกรรมการ
2. ศิริพร ศรีอร่าม คณะกรรมการ
3. อรวี จิตรเลขา คณะกรรมการ

ผู้อำนวยการมูลนิธิพาช้างกลับบ้าน แห่งประเทศไทย

- เอฟ โอเว่น
- ดร.ขวัญข้าว สิงหนะณี (ปัจจุบัน)

6. รายงานทางการเงินมูลนิธิพาช้างกลับบ้าน

รายงานทางการเงินของมูลนิธิพาช้างกลับบ้านแห่งประเทศไทย เนเธอร์แลนด์มีเผยแพร่แล้วในภาษาดัตช์ ขณะที่รายงานทางการเงินมูลนิธิพาช้างกลับบ้านแห่งประเทศไทย จะถูกเผยแพร่ในภาษาไทย รายงานทั้งสองฉบับนี้ ได้รับการตรวจสอบโดยหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นรายละเอียดทางการเงินจึงไม่รวมอยู่ในรายงานประจำปีฉบับนี้

